

Folketinget i vores finanslovsforslag, og den er totalt gennemskuelig.

Jeg ved ikke, hvad det er for en konstruktion, man har lavet – om man har fundet en børnefamilie med et barn under 7 år, som går i SFO. Jeg har meget, meget svært ved at se den konstruktion. Det er rigtigt, at en del af vores finansiering sker ved, at vi indfører én børnecheck i fremtiden, nemlig den børnecheck, vi kender i dag for de 7- til 17-årige, men jeg har altså svært ved at se, at der skulle være nogen børn i ikkeskolepligtig alder i SFO. Det kan være, at Venstre har fundet en konstruktion. Jeg vil gerne se på den, men vi kender den ikke.

(Kort bemærkning).

Rikke Hvilshøj (V):

Nej, det begynder næsten at blive lige lidt for morsomt.

Socialdemokratiets hjemmeside er sådan set rimelig simpel. Der er nogle få felter, man skal fylde ud, og man kan bl.a. fylde ud, hvor mange børn man har mellem 7 og 17 år, og så siger vi selvfølgelig, at hvis de er i den alder, er det SFO og ikke daginstitution, de går i.

Der er en negativ gevinst, forskellig fra kommune til kommune, for de familier, der har børn i SFO. De skal betale regningen, og det, vi sådan set bare gerne vil illustrere, er, at umiddelbart kan det jo virke meget fristende med de 1.000 kr. for børnepasning, men når man selv går ind på Socialdemokratiets hjemmeside, viser det sig netop, at det har altså sin pris, og den pris betaler børnefamilierne selv.

Et andet billede, som er meget klart og tydeligt, og som jeg også gerne vil bede hr. Frank Jensen om at bekræfte, er, at det er de rigeste, der tjener allermost på det forslag, hvorimod forskellen for dem med de lave indkomster næsten ikke er til at mærke.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Venstre manipulerer igen med tallene, men det kommer ikke som nogen overraskelse, for Venstre er åbenbart blevet meget klemt rent argumentationsmæssigt af dette 1.000-kroners-forslag. Jeg lagde også mærke til, at det var et af de felter, hvor statsministeren i sin åbningsredegerelse ikke forsøgte at matche Socialdemokratiets politik, i hvert fald i overskriftsform. Det kniber jo noget med indholdet.

Når fru Rikke Hvilshøj igen henviser til modellen, må jeg sige, at modellen jo bygger på, at

1,5 mia. kr. af det, det koster at gennemføre forslaget, ikke finansieres af børnefamilierne. Det finansieres af alle andre i det danske samfund. Vi ønsker at give børnefamilierne den lettelse, at vi indfører 1.000 kr., og jeg tror, fru Rikke Hvilshøj – som jo selv er mor til børn, der skal passes – ved, at priserne for pasning i dag i mange tilfælde er over 3.000 kr. om måneden. Jeg tror, fru Rikke Hvilshøj selv kan se, at der ligger en gigantisk besparelse for børnefamilierne i at få indført en generel regel om 1.000 kr. som maksimumstakst i Danmark.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg kan kun glæde mig over forskellen på indholdet af statsministerens og den socialdemokratiske politik. Det er en positiv ting for statsministeren.

Så vil jeg spørge lidt til visioner. Når vi Konservative har en vision, står vi ved den, og vi har bl.a. en om øget vækst og beskæftigelse til gavn for Danmark, og derfor er det vigtigt for os, at skatterne ikke stiger i fremtiden, men at de derimod falder. Jeg kan bare ikke helt finde ud af, hvad Socialdemokraternes vision på det område skulle være.

I regering hævdede man skatter og afgifter, så fremlagde man senere et forslag til skatteomlægninger, og for nylig har man bebudet et såkaldt skatteloft. Men umiddelbart herefter glæder den socialdemokratiske skatteordfører sig over, at Socialdemokraternes skattepolitik vil føre til stigende skatteindtægter, og hvad er så det for et loft? Når man ser finanslovsudspillet fra Socialdemokraterne, som er fuldstændig blottet for visioner på skatteområdet, må man spørge sig selv: Har Socialdemokraterne ingen visioner på det område?

Kl. 15.45

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg tror nu nok, de fleste uden for disse lokaler er klar over, at det har Socialdemokratiet. Vi viste op gennem 1990'erne, hvordan det kan sikres, at Danmark i blomstring kan skabe job, at der kan skabes samarbejde i Danmark om også at udvikle job på helt nye områder, og at der kan skabes øgede muligheder for samarbejde mellem forskning og virksomheder. Alt det der skete i Danmark med en vækst på over 270.000 job op gennem 1990'erne, så jeg tror ikke, der er nogen, der er i tvivl om, at i enhver regeringssam-